

וזא פורץ מכוון את זכישין הוה בא אינן כיבב
חולילה כדי לגנוב, אלא רק כדי לנפז נקדים טינה
נוה יותר.

וכך, בשעה שעבר, פרץ יוסל אל בניין היישוב
הטוהר ירושלים" שבתוכו איסת ברוחו
שבשכונה, מנהלי היישוב מצאו אותו שם יחד עם
השיקסה התורנית שלג, במקורה אחר, כלומר במנזר
וישול היה מסופק רך בשינה, הם היו עברים על
כך לסוד היום. אלא שראשי היישוב האשימו את
השנים גם בחזרה למטרת של היישוב. כיון
שלק, ושם סילק את הכהורה במושת פנים ואת
יטסל הוויזיר מושתתת תלווה למשטרת. אבל יוסל
איין נבל. אני לא יודע איך הוא יודע שום
תלווה לא תוגש תלווה למשטרת. אבל זו עברה קשה לנצח
חרדי שיגיש נגרם תלווה גמשטרת.

וכיוון שיסל, וທבירו חסרי הבית באסיך המם,
ירועים להות את החולשה הו של החרדים, הם
יכולים לומשך בשוטטות שלהם, בלי לחת על כך
את הרין.

בגנות השוחר

ביום רביעי שענבל גפלמל חריב
מאיר גראנברג, ד"קיווינמאךער
רב", מחשובי הרבנים בארכזות
החרדים. להלן, רגעים מוגנים על מנת
חרבנות בארכזות החרדים.

בשבעה שעבר, ביום רביעי, נפטר הרב מאיר
גראנברג, חזון בכינוי "קיימארקער רב". הדבר
הו נודע כרבת בית הכנסת של פועל
אגודת ישראל בשכונת ברו פארק, וכogen ראש
בית הדין של איגוד הרבנים, נפטר בגיל 83.
בגלויו שתקינה ביום חמישי שענבל בשכונת
בורו פארק, השתתפו מאות איש, בניינים
הארמוניים מבווב ופאפה.

במהלך מלחתם בעולם השניה הקים הרב
גראנברג ארגון הצלת, שהציל יהודים מההפט
הגרמנית. בשנת 1949, הוא הגיע לנוי יורק ותפס
את מקומו בשורה הראשית של רבני נוי יורק.
וمن מה לפני פטירתו, ראייתי את הרב
גראנברג, בנסיבות תחקר שאני עורך על בית הדין
דובניים בארץ הארץ. בימי האגנו שביברכו
שכונת בоро פארק, בסלון מפק אלף ספרים, גנו
ל' הרב גראנברג את דעתו על מגב ורבנות
בארצות הברית. להלן חלקיים מהראיון:

הרבי גראנברג: "בארכזות הברית פעולות הרבה
תמי דין שאין להם את הסמכות לשמו ולפסק
דין תורה. מפסק דין שלום יכול לנצח רך
זלול ה', כיוון שלפסקים שלום אין כל יודה.
ביה אמרת הדיא, שלוקחים הרבה כסף מהאנשיים
באחים לדיני תורה. זה קורה בבית הדין של
אסטנור ובבית הדין של אגדת הרבנים. בעצם,

שתתקיים

ביום ה' פ' ראה, אור ליום ל' מונחם אב

בשעה 9:30 בערב

ולמספרם 12 AUGUST 1950

בביתו בקריית יואל

ויה"ר שזכותו גדול יעמדו לכולנו להוועע בכל מיני ישועות

אַיְלָה אֶלְמָא יְמִינָה 6 יְמִינָה

הוּגָנָה אֲוֹנוֹגָנָה

אוֹזֵי וּוֹי דָס יָאָר זָעָנָעָן נִישְׁט אַרְוִיסְגַּעַשְׂקַט גַּעַוָּרָן קִין אַיְנָלָדָגָע
אוֹרֵף דִּי פָאַסְט, זָאָל דָס דִּינָעָן וּוּי אַפְּרַזְעַנְלִיכָּע אַיְנָלָדָגָע.

מודעה לכבוד ההילולה לזכרו של האדמו"ר מסאטמר הקודם

גת. שיגטו לעשות שלום בית בין בני הוגג.
באסיפה דבניהם שהתיקינה לאחרונה, לא
השתתפת, הובר על כן שרבניים לזכרים שוחדים
אמת.

אבל בין הרבניים שישבו באסיפה ישנים לא
המוציאים בליך שוחדים.

זו בעיה ישנה. הבעיה היא כל כך גדולה, שב
בית דין אתה יכול למצוות את זה.

למה בכספי עולה דין תורה?
אני לא מלאה שעושים מוחיר לדין תורה,
חושש שזה צדקה להזות 100 דולר. אבל, יש כא

גולנים שלוקחים 15 אלף דולר, 20 אלף דולר.
הם טוענים, שחייב ניתן לצדק.

"אסור לך לחתת כסף גם למטרה כזו, וה חילול
ההנדרת. אמור רבנן גובים כסף?"
או מודע רבנן גובים כסף?
לא יודע.

בכל בית דין הרבניים לזכרים כסף, למורת
הארון, או אפשר לעשות דין תורה ולחתת כסף.
אותו דבר לגבי גט. הום כאשר מישתו רוצה
גט, הוא משלם לרבי כסף ונימבל גט. פעם
באירופה, זו הרי היתה בושה. בן ארם התבאיש
להתגרש. זו הרי היתה בושה להסתובב ברחוב.
אבל היום, זה הפך למגיפה בזיכרון העולם. ממש
מגיפה, בכל המרינות, אין יותר בושה. כאן זה הרי
אמריקה, ואתה יכול להיות סנאטור או חבר
كونגרס ולא משנה אם אתה גורש או לא. טוב, זה
אמריקה וככה זה אצל הגויים. לא מתביחסם. אבל
כעת זה מה שקרה גם אצלנו. באירופה, כשהאה
ריב בין אש לאשתו, ואבא שלו ואבא של אשתי
הו רבנן, הם אף פעם לא נתנו גט. כשיש
מחלקה עישום שלום. כאן זה קטסטרופה.
הפרקות. אני לא מבין מדוע הרבניים ממהרין לתת

הרבי מאיר גראנברג זצ"ל